

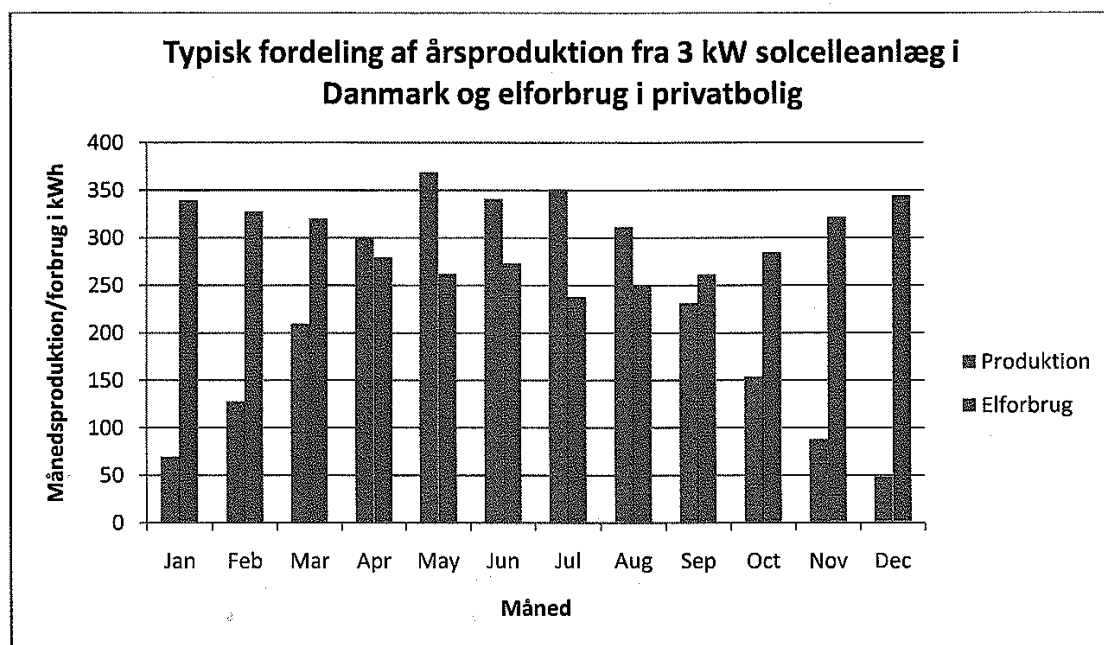
Folketingets Energipolitiske Udvalg

Bemærkninger til forslag vedr. omlægning af nettomålingsordning for solcelleanlæg

I Dansk Solcelleforening har vi fået lovforslaget om ændring af nettomålingsordningen for solcelleanlæg til høring. Vore medlemmer er væsentlige aktører indenfor for dette felt og har været involveret i etableringen af hovedparten af de eksisterende danske solcelleanlæg, hvorfor vi gerne vil henlede opmærksomheden på nogle uheldige virkninger af forslaget.

I Danmark støttes udbredelsen af solcelleteknologi primært via den såkaldte nettomålings-ordning, der i korte træk indebærer, at ejeren af et solcelleanlæg kan "parkere" sin øjeblikkelige overskudsproduktion af el på el-nettet og senere hjemtage den igen uden afgiftsmæssige konsekvenser, dog således at solcelleanlæggets el-produktion set over ét år ikke må overstige forbruget. Sker dette, er overskudsproduktionen uden værdi for anlægsejeren.

Et solcelleanlæg producerer som bekendt miljøvenlig el afhængig af lys-indfaldet. Et eksempel på en typisk dansk årlig produktions- og forbrugsprofil er vist herunder for en ejendom med et solcelleanlæg på 3 kW og et årligt elforbrug i husstanden på 3.500 kWh¹.

Den samlede årlige produktion (blå søjler) vil være ca. 2.600 kWh, og den gældende nettomålings-ordning indebærer, at anlægsejeren får fuld værdi for samme 2.600 kWh, såfremt hans årlige el-forbrug mindst er af samme størrelse.

Ændres nettomålingsordningen således, at der ikke længere er tale om en årlig balance, men en månedlig balance, forringes forholdene imidlertid til ugunst for anlægsejeren.

Dette er også illustreret i diagrammet, hvoraf det fremgår, at anlæggets produktion (blå søjler) overstiger forbruget fra april til august. Af den beregning, der er vedlagt som bilag, fremgår det at denne overskudsproduktion udgør ca. 370 kWh pr. år.

¹ Ifølge Dansk Energi er det gennemsnitlige elforbrug i private husstande i Danmark 3.457 kWh pr. år
Kilde: www.danskeenergi.dk/~media/Energi_i_tal/Statistik_07_DK_net%20pdf.ashx.

Kompenseres dette ved at tilbyde vindmøletariffen på 60 øre/kWh, vil anlægsejeren stadig lide et tab i forhold til den gældende ordning på ca. 500 kr/år².

Endvidere bør nedenstående forhold også indgå i vurderingen:

- Helt generelt finder vi, at en forringelse af vilkårene for solcelleanlæg – uanset størrelsen af denne – er uforenelig med, at befolkningen samtidig opfordres til at spare på energien og agere miljøbevidst.
- Jo større andel af husstandens elforbrug, der dækkes fra solcelleanlægget, jo større bliver tabet for anlægsejeren ved overgang til månedsafregning. Havde anlægget i eksemplet ovenfor i stedet været på 4,5 kW ville overskudsproduktionen i sommermånederne således være 1.070 kWh og det tilsvarende tab ved salg til 60 øre/kWh være ca. 1.500 kr.
- Den gennemsnitlige størrelse på solcelleanlæg etableret i Danmark i perioden fra 1992 til 2008 er ifølge Teknologisk Instituts opgørelse af 758 anlæg 3,07 kW³. Det er således ikke korrekt, når der i høringsmaterialet er anført, at "Solcelleanlæggene under ordningen er i praksis typisk på omkring 1 kW og kun meget sjældent over 2 kW". En ændring af ordningen vil således allerede i dag være til ulempe for langt flere anlægsejere, end der lægges op til i høringsmaterialet.
- Det er bekymrende, at forslaget også fremadrettet virke hæmmende for udviklingen. Der ses nu en klar tendens til, at de solcelleanlæg, der installeres i Danmark, bliver større og større grundet prisfald på solcellemodulerne. Herved tilgodeses ønsket om fremme af miljøvenlige energiteknologier, hvilket kan medvirke til at reducere CO₂-udledningen og fastholde Danmarks position som foregangsland på energi- og miljøområdet. Med de foreslåede ændringer i afregningsreglerne er der grund til at antage, at den positive udvikling på det danske solcellemarked sættes over styr.
- De ændringer, der foreslås, har ikke alene konsekvens for private ejere af solcelleanlæg; men i lige så høj grad for de kommuner, der i tråd med de politiske opfordringer, har ydet en indsats for at spare på energien og indpasse vedvarende energikilder. Som eksempel herpå kan nævnes, at Skive Kommune har etableret et solcelleanlæg, som tilvejebringer ca. 85% af det årlige elforbrug på en lokal kommuneskole. Det er beregnet, at skolens elregning ved den nuværende nettoafregningsmetode i 2008 ville udgøre ca. kr. 33.000. Ved den foreslåede overgang til timeafregning ville elregningen i stedet lyde på ca. kr. 145.000⁴. Der er her tale om en så væsentlig forringelse af den økonomiske situation, at det med stor sikkerhed kan fastslås, at der ikke fremover vil blive etableret store solcelleanlæg på kommunale bygninger.

En ændring af nettomålingsordningen fra årlig til månedlig balance vil dog ikke blot medføre en afgørende forringelse af mulighederne for at udbrede solcelleteknologi i Danmark, hvor støttevilkårene i forvejen er dårligere end i næsten alle andre EU lande, men vil også indebære en stærkt stigende administrationsbyrde for energiselskaberne.

Det er positivt, at der påtænkes en forbedret afregning af en række VE teknologier; men det er uforståeligt, at det skal ske på bekostning af solcellerne – øjensynligt blot pga. ønsket om en mere ensartet afregning for vidt forskellige VE teknologier.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at praktisk taget alle andre EU lande har teknologispecifikke støtteordninger, der tillader støtten at blive tilpasset teknologien og dens øjeblikkelige udviklingsstadiet.

Vi håber, at udvalget har forståelse for ovenstående og vil være med til at sikre, at vilkårene for denne miljøvenlige teknologi ikke forringes.

Med venlig hilsen
Barbara Bentzen, Peder Vejsig Pedersen, Flemming Vejby Kristensen

² Det er her antaget, at elprisen for private husstande udgør 1,95 kr/kWh

³ I henhold til www.solenergi.dk/solcellebasen.asp. For anlæg til og med 6 kW er fordelingen således: Under 1 kW: 114 anlæg; 1 kW til og med 2 kW: 245 anlæg; 2 kW til og med 4 kW: 310 anlæg og 4 kW til og med 6 kW: 47 anlæg.

⁴ Beregning er vedlagt i bilag.